

Arrest

nr. 338 846 van 6 januari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ZWART
Roemeniëstraat 26
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 augustus 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 22 augustus 2025.

Gelet op de beschikking van 30 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 oktober 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat L. ZWART verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoekende partij van ambtswege uit de wettelijke registers werd afgevoerd op 16 mei 2025.

Krachtens artikel 39, §7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is er dan een vermoeden dat de verzoekende partij het land heeft verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.

Heden ligt er geen bewijs voor dat de verzoekende partij nog in België verblijft.

Er is bijgevolg geen enkel positief uitsluitel, minstens een begin van bewijs, over de actuele aanwezigheid van de verzoekende partij op het Belgisch grondgebied zodat het reglementair vermoeden van vertrek ten gevolge van haar afvoering van ambtswege uit de bevolkingsregisters niet wordt weerlegd.

Voor zover de verzoekende partij haar actuele aanwezigheid op het Belgisch grondgebied niet weet aan te tonen, hetzij door haar persoonlijke aanwezigheid, hetzij door het neerleggen van overtuigende stukken, moet worden besloten dat de verzoekende partij niet langer getuigt van het rechtens vereiste actueel belang.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3. Verzoekende partij maakt op 30 oktober 2025 een aanvullende nota overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet over, waarbij wordt verwezen naar algemene landeninformatie over Afghanistan.

4.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

4.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

5. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 31 oktober 2025 om 9 uur 30 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De voor verzoeker aanwezige advocaat deelt mee dat er geen contact meer is tussen de dominus litis en verzoeker, maar dat deze laatste “voor zover wij weten” nog in België verblijft. De advocaat stelt ook dat verzoekers belang bij het beroep blijft behouden zolang niet het bewijs wordt geleverd dat hij “het Schengengebied” heeft verlaten en er bijgevolg aanleiding is om het thans voorliggende beroep ten gronde te behandelen. Indien hij vanuit een andere staat naar België zou worden teruggestuurd, zou zijn beschermingsverzoek na terugkeer worden beschouwd als een navolgend verzoek, waardoor hij “een aanleg verliest”. Voor wat de grond van de zaak betreft, volhardt verzoeker in zijn verzoekschrift.”

6. Voormeld betoog van de advocaat die verzoeker vertegenwoordigt ter zitting doet geen afbreuk aan en werpt geen ander licht op de vaststellingen die zijn terug te vinden in de beschikking van 19 augustus 2025.

6.1. Artikel 39/56 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Dit belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Verzoeker heeft op 14 december 2022 een verzoek om internationale bescherming ingediend bij de Belgische overheden. Bij beslissing van 27 december 2023 weigerde het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hem internationale bescherming. Op 29 januari 2024 diende verzoeker tegen die beslissing huidig beroep in.

Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker op 16 mei 2025 van ambtswege werd afgevoerd uit de wettelijke registers, in casu het wachtregister ("*16.05.2025 afvoering van ambtswege*").

Krachtens artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is er dan een vermoeden dat verzoeker het land heeft verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.

De artikelen 1, 2° en 1 bis van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten, luiden als volgt:

"Art. 1. In elke gemeente worden gehouden:

[...]

2° een wachtregister waarin worden ingeschreven op de plaats waar zij hun hoofdverblijfplaats gevestigd hebben, de vreemdelingen die een asielaanvraag indienen en die niet in een andere hoedanigheid in de bevolkingsregisters zijn ingeschreven.

Wanneer een vreemdeling (die een asielaanvraag heeft ingediend) uit de bevolkingsregisters geschrapt wordt doch in de gemeente verblijf blijft houden, wordt hij ingeschreven in het wachtregister

[...]"

"Art. 1 bis. De inschrijving in het wachtregister van de vreemdelingen bedoeld in artikel 1, eerste lid, 2°, geschiedt op initiatief van de minister tot wiens bevoegdheid de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen behoren of van zijn gemachtigde, zodra deze vreemdelingen in België zijn aangekomen of zodra hun aanwezigheid op het grondgebied is vastgesteld. De vreemdelingen bedoeld in artikel 1, eerste lid, 2°, schrijven zich in bij het gemeentebestuur van de gemeente op het grondgebied waarvan zij daadwerkelijk verblijven binnen een termijn van maximum 6 maanden vanaf de datum van hun eerste asielaanvraag. In afwachting van deze inschrijving, worden zij fictief ingeschreven op het adres van de Dienst Vreemdelingenzaken voor een maximum-periode van 6 maanden.

Ze worden er uit geschrapt :

1° wanneer ze overleden zijn;

2° wanneer ze het grondgebied verlaten hebben;

3° wanneer hun vluchtelingenstatus werd erkend of hen de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend waarbij ze dan ingeschreven worden in de bevolkingsregisters bedoeld in artikel 1, eerste lid, 1°;

4° wanneer zij in de bevolkingsregisters in een andere hoedanigheid dan die van vluchteling of genietter van de subsidiaire beschermingsstatus ingeschreven worden;

5° wanneer zij niet meer verblijven op het adres waar zij ingeschreven werden en de plaats waar ze zich gevestigd hebben niet kan ontdekt worden;

6° wanneer zij binnen de termijn van 6 maanden bedoeld in het eerste lid, niet ingeschreven zijn bij het gemeentebestuur van de gemeente op het grondgebied waarvan zij daadwerkelijk verblijven; in dit geval worden zij op initiatief van de minister tot wiens bevoegdheid de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen behoren of van zijn gemachtigde, geschrapt. De informatiegegevens betreffende die vreemdelingen worden echter in het wachtregister bewaard met, tegenover hun naam, de reden van de schrapping."

Aldus rijst de vraag of verzoeker nog in België verblijft. Als dit niet zo is, wijst dit mogelijk op een gebrek aan belang bij het beroep, dat er immers finaal op is gericht om internationale bescherming te verkrijgen van de Belgische overheid.

Verzoeker werd bij beschikking van 19 augustus 2025 uitgenodigd zijn actuele aanwezigheid op het Belgisch grondgebied aan te tonen, hetzij door zijn persoonlijke aanwezigheid ter zitting, hetzij door het neerleggen van overtuigende stukken, om het rechtens vereiste actueel belang te kunnen vaststellen.

6.2. De afvoering van ambtswege uit de wettelijke registers wordt ter zitting niet betwist.

Zoals hoger opgemerkt, vloeit hieruit het vermoeden dat verzoeker België heeft verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel. Met toepassing van artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, komt het dus verzoeker toe het bewijs te leveren dat hij België niet heeft verlaten. In casu ligt hier evenwel geen (tegen)bewijs van voor.

Zoals reeds vermeld, werd verzoeker bij beschikking uitgenodigd zijn actuele aanwezigheid op het Belgisch grondgebied aan te tonen, hetzij door zijn persoonlijke aanwezigheid ter terechtzitting, hetzij door het neerleggen van overtuigende stukken, om het rechtens vereiste actueel belang te kunnen vaststellen.

De Raad stelt vast dat er geen concreet en overtuigend (begin van) bewijs voorligt dat verzoeker heden nog in België verblijft. Verzoeker was niet persoonlijk aanwezig op de zitting. De advocaat die verzoeker vertegenwoordigt deelt ook mee dat er geen contact meer is tussen de dominus litis en verzoeker. Zij stelt verder dat verzoeker “voor zover wij weten” nog in België verblijft, maar legt geen overtuigende stukken neer die de aanwezigheid van verzoeker op het Belgische grondgebied aantonen. De aanvullende nota van 30 oktober 2025 bevat immers geen stukken die wijzen op een aanwezigheid van verzoeker op het Belgisch grondgebied.

Gelet op het betoog van de advocaat, het ontbreken van overtuigende stukken en de afwezigheid van verzoeker ter terechtzitting, stelt de Raad in deze zaak vast dat er aldus geen enkel positief uitsluitel is, minstens een begin van bewijs, over verzoekers actuele aanwezigheid op het Belgisch grondgebied zodat het reglementair vermoeden van vertrek uit het land ten gevolge van zijn afvoering van ambtswege niet wordt weerlegd.

5.3. De Raad herinnert er verder aan dat een verzoeker die zijn belang bij het door hem ingestelde beroep wil bewaren, een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces moet tonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810). Voorts mag zijn houding het behoorlijk verloop van het proces, waartoe ook hij moet bijdragen, niet verstoren. Om die redenen is een verzoeker verplicht om zijn medewerking aan de Raad te verlenen, telkens wanneer hij daar om wordt verzocht. Wanneer bovendien zijn belang in vraag wordt gesteld, moet hij daarover dadelijk een standpunt innemen en de nodige verduidelijkingen bijbrengen (cf. RvS 18 januari 2011, nr. 92.241; RvS 6 april 2018, nr. 241.208).

Er wordt benadrukt dat verzoekers beschermingsverzoek en zijn beroep bij de Raad tegen de bestreden weigeringsbeslissing die het CGVS in het kader hiervan nam, er finaal op zijn gericht om internationale bescherming te verkrijgen van de Belgische overheid. Wanneer hij zich niet langer op het Belgische grondgebied bevindt, toont verzoeker niet aan dat hij nog interesse heeft in internationale bescherming verstrekt door de Belgische overheid of enig belang heeft bij dit beroep.

De beschikking van 19 augustus 2025 maakte zeer duidelijk wat er van verzoeker werd verwacht – met name het aantonen van zijn actuele aanwezigheid op het Belgisch grondgebied door zijn persoonlijke aanwezigheid ter terechtzitting of door het neerleggen van overtuigende stukken –, maar hij heeft hieraan geen gevolg gegeven. Verzoeker geeft bijgevolg geen blijk van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn beroep en moet de gevolgen van zijn gebrek aan medewerking met de rechter dragen. Zijn gebrek aan belangstelling voor het beroep wordt overigens bevestigd door het gegeven dat er geen contact meer is tussen verzoeker en de dominus litis.

De voor verzoeker aanwezige advocaat betwist niet dat er geen begin van bewijs is dat verzoeker zich op het Belgisch grondgebied bevindt. Tegelijkertijd meent de advocaat dat verzoeker niet het belang kan worden ontzegd zolang niet is komen vast te staan dat hij het “Schengengrondgebied” heeft verlaten. Indien hij vanuit een andere lidstaat zou worden teruggestuurd naar België, zou zijn beschermingsverzoek na terugkeer worden beschouwd als een navolgend verzoek waardoor hij “een aanleg verliest”, aldus de advocaat.

De Raad oordeelt dat dit betoog evenwel enkel is gebaseerd op veronderstellingen en speculaties. Dit alles doet slechts blijken van een hypothetisch belang, te meer er geen enkele kennis en klaarheid is over waar verzoeker zich juist bevindt en in welke omstandigheden. Uit niets blijkt dat verzoeker zich überhaupt in het Schengengrondgebied zou bevinden. Een hypothetisch en onrechtstreeks belang volstaat niet om een ontvankelijk beroep in te stellen (RvS 15 mei 2003, nr. 119.408).

Bovendien, zo verzoeker zich heden buiten België elders in een andere Schengenstaat zou bevinden, in welk verband wordt onderstreept dat heden geen concreet bewijs voorligt van verzoekers huidige verblijfplaats binnen dan wel buiten het Schengengrondgebied, wijst het vermoeden van verzoekers vertrek uit België daarentegen op zich al op een gebrek aan belang in zijn huidige beroepsprocedure in België. De Raad herinnert eraan dat verzoekers beschermingsverzoek en zijn beroep bij de Raad tegen de bestreden weigeringsbeslissing die het CGVS in het kader hiervan nam, er finaal op zijn gericht om internationale bescherming te verkrijgen van de Belgische overheid op het Belgische grondgebied. Door België te hebben verlaten, een vermoeden dat niet wordt weerlegd en impliciet door het betoog van de advocaat wordt erkend, geeft verzoeker aldus geen blijk van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn beroep. Wanneer hij zich niet langer op het Belgische grondgebied bevindt, toont verzoeker niet aan dat hij nog interesse heeft in internationale bescherming verstrekt door de Belgische overheid of enig belang heeft bij dit beroep. Indien verzoeker met onbekende bestemming vertrekt zonder contact te onderhouden met zijn dominus litis, wordt geconcludeerd dat verzoeker kennelijk geen prijs meer stelt op de door hem aanvankelijk gezochte bescherming in België.

Het feit dat een advocaat voor verzoeker ter terechtzitting verschijnt en dat de Vreemdelingenwet toelaat dat een advocaat hem vertegenwoordigt, doet daaraan geen afbreuk daar de volgehouden belangstelling voor en het belang bij het ingediende beroep moeten bestaan in hoofde van verzoeker. Door geen interesse te tonen in zijn lopende procedure in het kader van een verzoek om internationale bescherming, toont verzoeker evenmin aan dat hij nog steeds nadeel ondervindt van de bestreden beslissing.

5.4. Zoals reeds gesteld, wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet verzoeker daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810). Dat is in deze zaak niet het geval, gelet op voorgaande bevindingen. Het louter volharden in het belang, zonder meer, volstaat niet en kan geen ander licht werpen op bovenstaande beoordeling. Verzoeker toont, mede gelet op zijn gebrek aan belangstelling, niet aan dat hij een belang heeft bij zijn beroep zodat het reële en actuele karakter ervan niet vaststaat. Tevens, zoals eerder vermeld, wordt van verzoeker verlangd dat hij medewerking verleent aan zijn procesvoering voor de Raad. Het verloop van het proces, de goede rechtsbedeling en de doeltreffende behandeling van reële beroepen worden bijgevolg verstoord wanneer verzoeker wordt vermoed het grondgebied te hebben verlaten en dit vermoeden niet weerlegt wanneer hij hiertoe de kans krijgt, quod in casu.

6. Gelet op wat voorafgaat moet worden besloten dat verzoeker niet langer getuigt van het rechtens vereiste actueel belang. Wegens het gebrek aan het wettelijk vereiste belang, is het beroep onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes januari tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO